CARNET CULTURAL

CORUL „PIATNIȚCHI"

CANTECUL POPULAR RUS, atât de expresiv și atât de plin de semnificații, și-a găsit în corul „PIATNITCHI" un interpret și original și pe linia tradiției populare. Aceasta se datorește în cea mai mare parte componenței acestui ansamblu vocal, alcătuit din țărani. In acest chip, interpretarea este pe linia stilului vocal țărănesc și păstrează toate caracteristicile melodice ale cântecului popular.

Concertele date de corul „Pianitchi" la București, au fost pentru iubitorii muzicii ruse și celei sovietice, o adevărată sărbătoare. Impreună cu orchestra condusă de Hvatov, care a acompaniat corul și echipa de dansuri, ansamblul „Piatnițchi" a dat publicului nostru o spirituală și plăcută imagine a artei muzicale populare ruse.

Atât corul, cât și orchestra și dansatorii au arătat inepuizabilele resurse ale poporului rus, simțul său înăscut pentru artă și căldura interpretării. In felul cum a fost prezentat programul — începând cu cântecele populare și sfârșind cu cele sovietice — s'a văzut însuși evoluția poporului, care, eliberat de orice exploatare, a putut să-și afirme în artă toate posibilitățile lui creiatoare.

POETUL CLASEI MUNCITOARE

Așa trebue să-l spunem lui DUMITRU TH. NECULUȚA, dela a cărui moarte s'au împlinit 90 de ani. S'a născut în 15 Iulie 1859, la Tg. Frumos. Rămânând de mic orfan de tată, la 10 ani a plecat de acasă „să-și caute norocul". A făcut pe „pedagogul" la Iași, deși avea numai 2 clase primare — și a ajuns, însfârșit, la București, unde-l ducea gândul său. S'a înscris la Conservator, dar l-a părăsit din lipsă de mijloace. Pasiunea lui pentru muzică s'a tradus, mai târziu, în poemul „Valuri de armonie", închinat violonistului Bronislav Huberman. El este expresia caldă a lui Neculuță față de frumusețile muzicei — și, în genere, a muncitorului față de puterile artei.

Părăsind Conservatorul, Neculuță învață dizmăria, ca să aibe cu ce să trăiască. Dar, setea lui de carte nu se stinge. In clipele libere, după ore lungi de muncă istovitoare, el citește sau scrie. In versuri, el trece întreg sbuciumul existenței sale, dorurile și visurile lui, exprimând, în același timp, frământările și idealurile clasei sale, revoltele și speranțele celor exploatați.

Propria sa mizerie și a celor din jurul său, îl îndreaptă de timpuriu spre mișcarea socialistă. In contact cu ideile marxiste, sufletul său se luminează și el înțelege mai bine încotro trebuie să-și îndrepte sforțările. Neculuță denunță exploatarea și mizeria, pune față în față pe exploatatori și exploatați și arată suferințele și chinurile ce decurg de pe urma regimului burghezo-moșieresc. In „Cor de robi", el dă glas protestului său:

Ne'nchideți viața ca'n mormânt,
In fabrici și uzine,
Și ne răpiți aî firii cânt
Și florile și cerul sfânt
Și dulcea batere de vânt
Și zările senine.

. . . . . .

In câmp la munci plecăm din zori
Copii și tați și mame
Și'n foc de soare și'n sudori
Muncim să v'adunăm comori —
Călăilor, neștiutori,
De trudă și de foame!

Dacă aceasta este imaginea lumii de exploatare, la orașe și sate, în care a trăit poetul, ea nu este veșnică. Neculuță știe că, într'o zi, exploatarea va fi desființată, lumea muncitoare desrobită prin lupta ei:

Dar într'o zi din văi, din munți,
Din sate și orașe,
Voinici, femei, bărbați cărunți,
Se vor scula, și tari, și crunți,
Vor pune'n praf a voastre frunți,
Jovinelor trufașe,

Așa cum în aceste versuri a cântat **lupta proletariatului** — într'o vreme când puțini poeți înțelegeau această atitudine a clasei muncitoare — tot așa Neculuță a glorificat calitățile poporului muncitor, a înfierat naționalismul și antisemitismul („La un vandalism"). Cu toată nota pesimistă a poeziei sale — expresie a unei vieți chinuite, — totuși ea este mobilizatoare prin sinzerul ideal care-l animă pe poet, prin îndemnul la luptă împotriva exploatării pe care îl adresează celor mulți.

D. Th. Neculuță a murit, bolnav de inimă, la 17 Octombrie 1904 — și a fost înmormântat la cimitirul Belu. Opera lui, risipită prin reviste și ziare, a fost ecitată de prieteni în volumul „Spre țărmul dreptății". El este oglinda întunecată a unei epoci de exploatare și mizerie. In același timp „Spre țărmul dreptății" este mărturia unei conștiințe de adevărat proletar, care a stat dârz în slujba clasei sale, cu toate vitregile împrejurări prin care a trebuit să treacă. Neculuță este asemenea lui I. C. Frimu, o puternică întruchipare a celor mai bune calități ale poporului nostru muncitor.

O CARTE PE SĂPTAMÂNA

PAMANT DESTELENIT a fost scris în anul 1930. Adică, la un an după ce a luat sfârșit lupta de lichidare a chiaburimii (1929), — când țăranii muncitori trecuseră în colhozuri, antrenând cu ei pe țăranii mijlocași. In romanul său „PAMANT DESTELENIT" Mihai Șolohov redă tocmai aspectele luptei de lichidare a chiaburimii, a cărei importanță și să zădărnicească uneltirile dușmănoase ale chiaburimii. Așa a luat ființă colhozul cazăcesc dela Gremeacii-Log. —

„PAMANT DESTELENIT" — romanul transformării socialiste a agriculturii sovietice — a apărut în editura „CARTEA RUSA".

I. GRUIA

MIHAIL ȘOLOHOV

CAMPIONATUL NAȚIONAL CICLIST DE FOND,

O ALERGARE DESCHISĂ IN CARE CONCURENȚII BUCUREȘTENI ȘI PROVINCIALI SE PREZINTĂ CU ACELEAȘI ȘANSE

La orice manifestație sportivă, în preajma unei întreceri, se obișnuiește a se indica un favorit, care, de multe ori, confirmă încrederea ce i se acordă. Sunt numeroase însă ocaziile, în care pronosticurile sunt hazardate, pentrucă nimic nu îndreptățește a instala un câștigător în dauna altora care se prezintă cu aceleași șanse.

Este cazul Campionatului Național de fond pe anul 1949, la startul căruia se prezintă nu mai puțin de cinci oameni cu justificate pretenții de a trece primii linia de sosire.

Amintim pe Marin Niculescu câștigătorul campionatului în anul 1948, — Ervant Norhadian, Nae Chicomban, Traian Chicomban și Constantin Șandru, pentru a aminti numai pe aceștia, deși, nu ar fi surprinzător dacă victoria ar reveni lui Dede Negoescu, Ciohodaru sau Dumitrescu-Brutaru, alergători de prim plan, inferiori numai în ceeace privește sprintul final. Iată deci în proba de Duminică în care se întâlnesc cei mai buni cicliști din țară, cicliști de forțe sensibil egale, nu este posibil a se întrevedea nu un câștigător sigur, dar nici măcar unul probabil.

In rândurile de mai jos vom încerca să facem o prezentare a calităților alergătorilor, cartea de vizită cu care se prezintă în Campionatul de fond.

*

MARIN NICULESCU: rezistent, rulează bine pe plat, urcă foarte bine, are în avantajul său un sprint remarcabil. Este capabil să fugă de unul singur, dovadă concretă cursa de anul trecut dela Budapesta, care i-a adus titlul de Campion Internațional.

ERVANT NORHADIAN: prima caracterizare, — foarte bun tactician. Știe ca niciunul din cicliștii noștri să-și dozeze eforturile, calitate la care trebuie să adăogăm puterea lui de luptă, calitatea de desăvârșit cățărător. Are un demaraj sensibil egal cu al lui Marin Niculescu.

NAE CHICOMBAN: vechi rutier, este rapid, dur, merge la fel de bine pe plat, la vale sau la urcuș și în plus este un om care deseori „trage" câte o evadare din pluton, lucru ce contrabalansează o oarecare inferioritate față de sprintul final al celor doi dinainte.

TRAIAN CHICOMBAN: alergător cu o rară vioiciune, bun grimpeur, coborîtor îndrăsnet, rezistent, bătăios, omul care se acomodează cu ușurință și cu porțiunile de drum prost. Are și avantajul de a fi printre puținii care pot să remonteze distanța pierdută din pricina defecțiunilor.

CONSTANTIN ȘANDRU: se prezintă față de toți cu o importantă superioritate: tinerețea, lucru care nu-l împiedică însă să fie lipsit de o apreciabilă rutină, căpătată în grele curse la care a participat atât în țară cât și în străinătate. Urcă și el deasemenea foarte bine, și este și un alergător de care nu te poți desprinde cu ușurință, fiind rezistent la vitezele mari. Nu este lipsit nici de sprint final, etapa pe care a câștigat-o în Turul Ungariei, fiind un exemplu în acest sens.

DEDE NEGOESCU: specialist al drumurilor proaste, nu este cu nimic inferior celorlalți, afară de demaraj, având în schimb o experiență cu care puțini se pot lăuda.

C. CIOHODARU: cu specificile sale „ruperi" de pluton, este alergătorul care se luptă fără menajamente și se acomodează suficient de bine cu drumurile lungi.

GH. DUMITRESCU - BRUTARU: omul care se tine în permanență de plutonul fruntaș, este rutinat, păcătuește însă prin lipsă de combativitate.

*

Dar în afara acestora, în Campionatul de fond al R. P. R., participă și o serie de elemente tinere capabile de a realiza performanțe excelente. Ne referim în primul rând la Martie Ștefănscu, un mare amator al curselor lungi, bun alergător pe plat și la urcuș, Victor Naidin, capabil de comportări mari datorită rezistenței și dârzeniei, Constantin Dumitru, care vine cu experiența căpătată în Turul Ungariei, Robert Stefan, robust și cu un rulaj rotund, N. Voicu, campionul categoriilor inferioare de anul trecut, o speranță a ciclismului nostru și, deasemenea, ploeștenii Dolete și Coman, vechi alergători, combativi și rutinați, afară de faptul că sunt foarte buni grimpeuri.

Cicliștii români la Budapesta, la startul primei etape a turului Ungariei, — dela stânga spre dreapta: Negoescu, C. Șandru, Dumitrescu Brutaru, N. Chicomban, M. Niculescu, Norha dian, Dumitru și Tr. Chicomban

CAMPIONATUL CATEGORIILOR III ȘI IV

Alergătorii din categoriile III și IV dau și ei un greu examen în aceiași zi, prin participarea la Campionatul de fond al categoriilor inferioare. Mai mult ca sigur că această cursă se va bucura de un număr mare de concurenți și nu este exagerat dacă se afirmă că proba va fi mai spectaculoasă decât aceia a categoriilor superioare, știut fiind că tinerii se bat fără menajamente și luptă până la epuizare pentru o comportare merituoasă, de care atârnă afirmarea lor. Nici în acest campionat indicarea unui favorit nu este ușoară, poate chiar mai dificilă decât în precedentul caz, având-se în vedere progresele de care sunt capabili într'un timp relativ scurt. Totuși din numărul celor care vor lua startul, se desprind numele câtorva care prin comportările din ultimele ieșiri, s'au ridicat peste nivelul celorlalți. Nicolae Maxim, Doncu, Ștefan Sebe, Ștefan Mateescu, Gionea, sunt dintre aceștia, și în mod normal, fără să intervină o surpriză, lupta pentru ocuparea primului loc, se va desfășura între ei. Prezentarea lor este la fel de necesară.

NICOLAE MAXIM: s'a dovedit în Cursa Scânteii a fi omul care „vine". Are un rulaj suplu, este fin tactician și posedă, pe lângă toate acestea, un demaraj periculos.

DONCU: combativ, plin de inițiativă, robust, se acomodează perfect cu distanțele lungi în care dealtfel excelează. Este deasemenea ciclistul din categoriile inferioare ce încearcă ruperi de pluton și implicit evadări.

ȘTEFAN SEBE: cu un fizic nu prea desvoltat, reușește totuși performanțe frumoase, datorită calităților cu care este înzestrat, și anume rapiditatea, rezistența, îmbinate cu o înțeleaptă dozare a eforturilor.

ȘTEFAN MATEESCU: oarecum lipsit de inițiativă, contrabalansează deficienta aceasta printr'un puternic și lung sprint final, prin duritatea și fizicul cu care este înzestrat.

GIONEA: imprimă de foarte multe ori o trenă susținută, fiind ciclistul care se luptă necontenit, ieșind la trenă în mod regulat. Si el întreprinde tentative de evadare, știind să fugă de unul singur.

M. ENESCU

Dela Comisia Centrală C.T.M.

COMUNICAT

Comisia Centrală CTM în ședința din 13 Iulie a.c., a hotărît ca centrul provincial Cluj să fie mutat la TG. MUREȘ unde vor participa următoarele regionale:

— Baia Mare
— Cluj
— Valea Jiului
— Tg. Mureș
— Regionala Sibiu cuprinzând județenele: Brașov, Făgăraș, Trei Scaune, Sibiu se va deplasa la provinciala Brașov.
— Regionala Tg. Mureș cuprinzând județenele: Ciuc, Năsăud, Odorhei și Mureș se va deplasa la provinciala Tg. Mureș.

CAMPIONATUL POPULAR DE NATAȚIE, SALUTAT CU ENTUZIASM

(Urmare din pag. 1-a)

„vecin" de locul de producție al lui Cocoș:

— „Mă întreceam când eram mic, cu prietenii de joacă, pe apa lacului Herăstrău. Dar, nimeni nu m'a învățat mai mult decât ceeace am putut noi să „prindem" din ce vedeam la alți înnotători. De asta, zic eu, Campionatul Popular de Natație o să ne folosească mult pentru îmbogățirea cunoștințelor noastre. Hotărirea Biroului Politic al Partidului nostru a lărgit posibilitățile de desvoltare ale sportului în țara noastră și Campionatul Popular de Natație se va bucura din plin de acest lucru".

Sunt cuvintele a numai doi tineri sportivi dela S. E. T., dar ele exprimă convingător voiosia, încrederea cu care tineretul muncitor primește noua competiție de masă care îi este dăruită de Partidul clasei muncitoare, de grija permanentă pe care acesta o are pentru sănătatea și buna dezvoltare fizică a tinerelor și tinerilor noștri.

Vizita dela S. E. T. ne-a prilejuit însă și o serie de alte constatări. Anume, grija și munca activului sportiv al întreprinderii nu se împart în mod egal între toate ramurile de sport ce se practică acolo. Așa se face că, pe când trainingurile echipei de foot-ball, necesare viitorului sezon, sunt de pe acum în magazie, înnotătorii nu au nici măcar chiloții și cascheta necesare. Și multe lipsuri sunt și la hand-ball, sporturi nautice și volei. O analiză a muncii de până acum, urmată de efective măsuri se impune.

UN NOU PAS INAINTE PENTRU FAURIREA SPORTULUI DE MASE

Iată câteva aspecte din cele două fabrici pe care le-am vizitat.

Entuziasmul cu care tinerii muncitori așteaptă acest nou prilej de afirmare — Campionatul Popular de Natație — ne îndreptățește să sperăm, așa cum scriam și în primele rânduri, la un nou succes, la un nou pas înainte pentru făurirea sportului de masă în R.P.R.

ȚĂRANII MUNCITORI DIN R.P.R. VIZITEAZĂ UNIUNEA SOVIETICĂ

— Plugarii noștri își apropie experiența agriculturii din Țara Socialismului —

De mai bine de trei săptămâni, un grup de țărani muncitori și mijlocași din țara noastră, vizitează Uniunea Sovietică. Faptul este de o deosebită însemnătate, fiindcă el arată și schimbările ce s'au petrecut la noi și, în același timp, natura relațiilor ce există între R.P.R. și marea țară a Uniunii Sovietice. In adevăr, când s'a mai pomenit sub regimurile trecute, ca un țăran sărac să treacă granița, ca reprezentant al țării noastre? Și care țară capitalistă a invitat, vreodată, un grup de muncitori ai ogoarelor, ca s'o viziteze, ca să învețe dela cei de o seamă cu ei?

Acest lucru a devenit cu putință sub regimul democrației populare, când țărănimea muncitoare este aliata clasei muncitoare, în eforturile ei de construire a socialismului, când în lupta noastră de zidire a lumii celei noi, avem sprijinul material, politic și ideologic al Uniunii Sovietice, eliberatoarea noastră și apărătoarea independenței și libertății popoarelor iubitoare de pace și democrație, când întreaga experiență sovietică ne stă la dspoziție.

De aceea plecarea celor peste 150 țărani ai nostri în Uniunea Sovietică, nu este o viziță oarecare, ci ea are caracterul unei călătorii de studii.

Dacă, pentru ridicarea nivelului lor cultural, ei au vizitat monumentele istorice din Moscova și alte orașe, mausoleul lui Lenin, prin fața căruia au defilat cu nespusă emoție. au cercetat muzeul Marii Revoluții din Octombrie, — totodată, ei și-au împlinit sarcina — pe care le-au dat-o țăranii muncitori dela noi: aceea de a vedea la fața locului realizările agriculturii sovietice.

Această sarcină s'a concretizat în vreo 2000 de întrebări, la care ei vor trebui să răspundă la înapoierea în țară. Așa se face că țăranii noștri au vizitat cu mare sete de cunoaștere și de învățare a ceea ce este nou, o mulțime de colhozuri și sovhozuri, stațiunile de tractoare și mașini agricole, uzinele care fabrică aceste tractoare și mașini, institutele agricole care caută cele mai bune mijloace de lucrare a pământului și creiază plante noi, mai productive, rezistente la frig și secetă. Pretutindeni, ei au văzut ce înseamnă munca în colectiv, la ce grad de productivitate poate ajunge un colhoz folosind munca mecanizată, cât de bogată și de variată este viața în satele sovietice, înzestrate cu școli, dispensare, biblioteci, teatru, cinematograf, baie, lumină electrică, etc.

Toate acestea, țăranii noștri le-au văzut cu ochii lor. Ele au confirmat din plin superioritatea regimului socialist față de cel burghezo-moșieresc, arătându-le care trebuie să fie și calea agriculturii noastre. A spus-o și țăranul Vlad Vasiliu, conducătorul acestui grup, la recepția pe care a dat-o în cinstea lor ministrul agriculturii R.S.S. Ucraina Malkievici: „Uniunea Sovietică a devenit o școală pentru toate popoarele și noi am venit aici pentru a învăța din experiența voastră. Poporul nostru nu va uita niciodată că marelui Stalin îi datorește eliberarea și independența Patriei sale. Inapoindu-ne în Patrie, vom spune tuturor cum trăiesc și muncesc colhoznicii uraineni.

Experiența voastră ne va ajuta în opera de construire a unei vieți noi pentru țărănimea muncitoare din țara noastră".

In aceste cuvinte, este exprimată întreaga dorință a țărănimii noastre muncitoare și mijlocașe, de a trece la forme mai bune de lucrare a pământului, pentru a ieși din nevoie și ajunge la o bună stare materială. Vizita făcută de țăranii muncitori dela noi în Uniunea Sovietică, a avut tocmai darul să le arate superioritatea gospodăriei colective și, astfel, cunoscând mai bine acest sistem economic să-și poată lămuri consătenii asupra celor văzute.

Experiența aceasta va da roade bune. Ea va ajuta luptei pe care o duce clasa muncitoare dela noi, sub conducerea Partidului, pentru transformarea socialistă a agriculturii. Invățăturile acestei vizite vor întări și mai mult alianța țărănimii muncitoare cu clasa muncitoare. Și, în același timp, legăturile de prietenie dintre poporul nostru și poporul sovietic.

«LA TÂRGU MUREȘ AM INVĂȚAT IN 15 ZILE MAI MULT DECÂT IN ZECE ANI!»

Un junior, Bucurescu Ștefan, ne scrie despre rolul și importanța taberei de juniori

Tabăra de juniori s'a deschis eri la Bistrița și odată cu ea, a început munca de pregătire și ridicare a tinerelor elemente de talent, selecționate cu multă grije din toate centrele footballistice din țară

Importanța acestei tabere este evidentă și ea a fost subliniată în timpul oportun de însăși rezultatele primei tabere, dela Tg.-Mureș. Scopul este deasemenea cunoscut: pregătirea celor mai buni juniori din țară din punct de vedere tehnic și ideologic și crearea cadrelor atât de necesare footballului din R. P. R. Tabăra de juniori este una din măsurile în spiritul Hotărârei Biroului Politic al C. C. al P. M. R. asupra problemei stimulării și desvoltării permanente a culturii fizice și sportului. Grija Partidului se îndreaptă în mod special și asupra problemei cadrelor, care trebuesc stimulate și ridicate permanent din rândurile masei de tineret.

Cu cadre numeroase și temeinic pregătite se realizează desvoltarea cantitativă și calitativă a footballului.

*

De importanța taberei de juniori nu sunt pătrunși numai conducătorii sau tehnicienii, ci însăși juniorii.

Iată ce ne scrie, de pildă, juniorul Bucurescu dela CFR Timișoara în legătură cu tabăra de juniori (și subliniem că este vorba de o privire critică asupra unui astfel de cantonament, acest articol al unui junior care a făcut parte din tabăra de anul trecut).

„Când am cetit în ziar că anul acesta va avea loc o nouă tabără de juniori, mi-am dat seama că grija O.S.P.-ului se îndreaptă spre crearea și promovarea elementelor tinere, viitoarele vârfuri ale footballului nostru.

„Vorbesc din experiență. Știu ce înseamnă un cantonament, știu că atât cât am învățat în cele 15 zile la Târgu-Mureș nu am învățat timp de zece ani, de când joc football!

„Intr'adevăr, așa este. Cluburile noastre nu au încă antrenori suficient de ridicați ca să pregătească în mod științific elementele tinere. Chiar în cluburile cele mai mari, unde sunt antrenori mai bine pregătiți, juniorilor nu li s'a dat cuvenita importanță. Antrenamentele s'au făcut fără metodă, fără ca juniorilor talentați să li corecteze greșelile tehnice. să li se imprime — după capacitate — un sistem de joc. In orice caz, juniorilor le lipsean multe cunoștințe.

„Jucam anul trecut la U.T.M. Rapensia, campioana națională de juniori și mărturisesc că nu cunoșteam noțiuni elementare despre felul cum trebue făcut un antrenament științific. Nu știam ce este supra antrenamentul, care sunt cauzele lui și, în fine o sumedenie de noțiuni de higienă și tehnică sportivă imi erau necunoscute.

„Cantonamentul dela Târgu Mureș m'a făcut să cunosc toate acestea și să le pun în practică. Datorită acestui cantonament, azi știu să mă antrenez și singur, aplicând cu strictețe principile football-ului științific.

LIPSA UNEI METODE DE ANTRENAMENT

„Dar trebue să constat că în multe cluburi metoda de antrenament impusă juniorilor chiar de câțiva antrenori timișoreni, lasă mult de dorit. Și anume, într'o parte se pune prea mult accent pe condiție fizică, în altă parte ea nu se face deloc: la unele cluburi antrenamentul se rezumă numai la joc la două părți, fără să se insiste asupra controlului balonului, analiza jocului, etc., etc

„LIPSEȘTE, PRIN URMARE, O METODA UNITARA SUB TOATE ASPECTELE EI, BAZATA PE PRINCIPIUL FOOTBALL-ULUI ȘTIINȚIFIC, METODA PE CARE NUMAI TABERELE DE JUNIORI ȘI CANTONAMENTELE O POT ASIGURA.

„In urma taberei dela Tg. Mureș aceste premize stăteau la baza pregătirilor în vederea jocului cu Ungaria. Rezultatul s'a văzut: 5:0 care exprima totodată și pregătirea ce s'a făcut la Tg. Mureș: Moral ridicat sistem unitar de joc și condiție fiizcă excelentă".

CUNOAȘTEREA REGULAMENTULUI

„Dar, jucătorii — în majoritate — nu cunosc nici regulamentul. Când am intrat în cantonament, nu cunoșteam noțiuni elementare ale regulamentului de joc, deși mi se părea că le cunosc. In tabără, colectivul de antrenori s'a ocupat în mod special cu tălmăcirea regulelor.

„Cunoașterea regulamentului prezintă o deosebită importanță, deoarece mai sunt și azi o sumedenie de jucători cari nu cunosc regulamentul. Și aceasta este de multe ori cauza neînțelegerilor ce se ivesc între jucători și arbitru.

„PRIN URMARE CANTONAMENTUL PREGATEȘTE JUCATORII NU NUMAI DIN PUNCT DE VEDERE TEHNIC, CI PUNE UN ACCENT DEOSEBIT ȘI PE PREGATIREA TEORETICA".

PROBLEME EDUCATIVE

„Pe lângă noțiunile tehnice și de teorie sportivă, tânărul ajuns în cantonament își ridică neîncetat nivelul ideologic. Citeam de trei ori pe săptămână articolele de fond din „Scânteia", „Viața Sindicală" sau „Sportul Popular", după care, urmau discuții și comentarii. Dar, aci am de adăugat că ședințele educative nu s'au ținut regulat și atunci când s'au ținut, ele au purtat o notă de superficialitate.

„EDUCAȚIA POLITICA ȘI RIDICAREA NECONTENITA A NIVELULUI IDEOLOGIC ESTE UNA DIN SARCINILE PRINCIPALE PE CARE LE ARE DE INDEPLINIT FIECARE TANAR. IN ACEST SENS PROPUN CA ȘEDINȚELE EDUCATIVE DIN CANTONAMENTUL JUNIORILOR SA SE FACA ZILNIC PE CERCURI DE STUDII, IAR LA SFARȘITUL FIECAREI SAPTAMANI SA SE VERIFICE MATERIA ASIMILATA IN SEMINARII.

UN SCOP: JUNIORI POLISPORTIVI

„La Târgu Mureș, timpul liber l-am petrecut cetind sau lucrând la ziarele de perete. După cum se știe, în tabără eram patru echipe. O inițiativă frumoasă pornită din partea jucătorilor a fost aceea de a inițiia o întrecere între echipe, pentru alcătuirea celui mai frumos ziar de perete. Intrecerea și-a ajuns scopul, în sensul că fiecare echipă căuta să-și facă ziarul cât mai frumos. S'au scris o sumedenie de articole referitoare la viața în tabără, s'au făcut desene, caricaturi, etc. Intr'un cuvânt, pot spune că această întrecere și-a atins scopul întrucât, articolelor de pe ziarul de perete erau reținute cu multă atenție de toți juniorii taberei. Intrecerea a fost câștigată de echipa Desrobirea al cărei căpitan era Florescu.

„In orele de după amiază jucam volei, basket, etc. Un capitol esențial în tabără este pregătirea sportivă multilaterală care trebue să se dea tânărului. SA FII FOOTBALLIST NU INSEAMNA SA NU JOCI VOLEI, BASKET, HANDBALL SAU SA NU FACI ATLETISM, CI DIMPOTRIVA, UN BUN FOOTBALLIST TREBUE SA FIE UN POLISPORTIV DESAVARȘIT.

„In tabără, am învățat să joc basket și volei. Am învățat prin urmare sporturi care m'au ajutat în formarea și menținerea condiției fizice

DESPRE PROGRAM

„Am remarcat și unele lipsuri în tabăra dela Tg. Mureș: Trebuia să se organizeze mai multe excursii, mai multe plimbări și cel puțin odată pe săptămână, trebuia să vizionăm un film.

„Pentru tabăra de anul acesta trebue să se alcătuiască în așa fel programul încât să nu pretindă juniorilor eforturi prea mari, obositoare.

„Tabăra de juniori care va începe în curând, trebue să fie un pas înainte pe drumul desvoltării și afirmării footballului nostru".

BUCURESCU ȘTEFAN
Jucător la CFR T.

Așa a început sportul la VALEA LUI BĂRBAT

Ani dearândul, se spunea de satul Valea lui Bărbat, că tare mult nenoroc are. De câtau gospodarii să-i mai îndrepte fața năpăstuitului lor așezământ, se ridicau bogătanii care mai de care:

— Da ce, oameni buni... Ce vreți să faceți voi? Geaba-i truda, că satul nostru îi un sat fără noroc....

Dar multe au trecut peste Valea lui Bărbat. Au venit ani grei, când în bătătură nu mai rămâneseră decât femeile și copii, că deh, bărbații erau duși cu arcanul la „războiul sfânt". Au urmat ani de secetă și lipsuri, ani când chiaburii și-au dat arama pe față..: Un pumn de mălai, un petec de pământ.. Așa era schimbul în anii de lipsă.

Au venit apoi și vremuri bune. Oamenii, luminați de Partid au prins a vedea că norocul și-l făuresc ei singuri, prin munca lor. Și așa, având și sprijinul frățesc al muncitorilor dela oraș, sătenii din Valea lui Bărbat au clădit o mândrețe de școală (începută în urmă cu mulți ani și părăsită apoi din cauza uneltirilor chiaburești), au îndiguit râul Visa pe o lungime de 300 m, și pe locul unde în trecut stătea ca un ghimpe în ochi crâșma lui Karl Klemens, au instalat căminul cultural. Ba harnicii sătenî nu s'au lăsat până în casele lor, unde vreme îndelungată opaițele stîrbeau vederea oamenilor, nu a pătruns lumina electrică.

Duminica, din capul satului se auzeau hurueituri de motoare.

— Ne vin oaspeți, fraților.. Vin muncitorii iarăși la noi..."

— Spunea Măria a lui Petru, că Ionuț, flăcăul din satul nostru, își printre ăi din frunte la el la fabrică. Are și decorație pentru hărnicia lui".

Tare mult țineau sătenii din Valea lui Bărbat la Ionuț Dandea și la alde Vasile Tudose, care s'au străduit mult pentru binele plugarilor...

★

Cinci ani i-a fost slugă Ionuț lui Hans Hedrich bogătanul. Cinci ani în care, în loc de mâncare, s'a hrănit cu sudălmi și, în loc de cloareci și opinci, a primit bătaia chiaburului. Când a împlinit 16 ani, Ionuț n'a mai putut răbda. Până când să mai slujească la ciocoi... Acum îl chemase Vasile a lui Tudose să vină la oraș, la fabrică.

Și Ionuț, a intrat în cămara lui Hans, unde acesta chefuia, zicându-i:

— Domnu Hans... la dumneata nu mai rămân de mi-ai da oricât. Să ne socotim îmi plătești sămălașul (socoteala n.r.) și te las cu bine"

— De plecat, p'aici ție drumul... Da ce sămălaș îi vrea? Că doară nici n'ai împlinit anul.

— „D'apoi pentru hele două săptămâni nu mi plătî, că așa ai fost de când te știu, suflet câinesc".

Ionuț n'a mai apucat să se ferească. Pumnul chiaburului l-a pleznit după ureche și de-atunci Ionuț a surzit de ea. Asta i-a fost plata lui Hans. Când s'a dus cu plângerea la șeful de post, acesta, prieten bun cu chiaburul, doar nu degeaba chefuiesc împreună, s'a răstit la el punând mâna pe vâna de bou:

— „Te ridici în contra stăpânului, mârlane?

'Mnezeu cui te-a făcut..".

Și așa a plecat Ionuț din sat, căutându-și vrerea în altă parte. La fabrică l-a primit greu, cu salar de mizerie. O ducea prost, abia de avea pâinea asigurată.

Vasile Tudose, i-a vorbit de drumul pe care trebuie să meargă muncitorii, cum trebuie să lupte ei împotriva boerilor. L-a înțeles Ionuț pe Tudose și se ducea împreună cu el la adunări. Până când într'o seară l-au dus pe Tudose între baionete.. Era în anul 1936...

★

Ionuț, este astăzi muncitor de frunte, prețuit și iubit de tovarășii lui de lucru. In timpul liber, citește și învață cuvântul Partidului. Iar Duminicile îi învață și pe țăranii din satele dimprejur cum să lupte împotriva buruienii chiaburești.

Flăcăul pornit în urmă cu mulți ani la oraș, a înțeles că sportul îl ajută pe cel ce trudesc, îi întărește, îi face mai viguroși. Și deaceea s'a străduit ca tineretul și chiar vârstnicii din fabrică dela el să facă sport. Apoi, el s'a gândit să răspândească sportul și la sate, în rândurile tinerilor plugari dela Valea lui Bărbat și de aiurea..

— Măi tovarăși, ian haĭ să organizăm niște întreceri la Valea lui Bărbat, să se bucure și sătenii de sport".

— Da bine, măi frate, dar acolo nu avem nici un teren, i-au răspuns muncitorii.

— Ii drept că nu-i arenă ca a noastră. Dar știu eu un tăpșan unde putem face una. Și dacă îi sprijinim pe săteni, apoi facem treabă bună".

Sătenii din Valea lui Bărbat stăteau pe margine și priveau cum muncitorii săpau de zor, nivelând terenul, rânduindu-i groapa pentru sărituri și culoarele pentru alergare.

— Ce ne trebuie nouă sport, au căutat a spune unii. Că doară destul facem noi cu sapa și fierăstrăul".

Dar când au prins a se întrece câțiva flăcăi dela Getica, un sat din apropiere, sătenii au început a prinde încredere, uitându-se la cei care fugeau în iți și opinci, ca pușcații din tun. Ionuț Dandea, s'a desprins din grup, strigându-i pe câțiva dintre privitori:

„Măi copchil.. Oane, Cornel, Sălie, Mitrule, i'an cercați și voi, că doară nu-i pleire... Și tu Franț, Arpad și Karli, ce stați așa..." Cei strigați, s'au cam codit o leacă, apoi au cercat și ei... La plecarea muncitorilor, mulți tineri au cerut voie ca să se antreneze împreună cu cei dela „Zorile Roșii" din Mediaș.

— Veniți, tovarăși, cu mare bucurie.. Dar trebue să facem și aici la voi un teren de sport"".

Multă vreme apoi, Ionuț și cu tinerii mai luminați din sat au trebuit să ducă luptă dârză împotriva celor care vroiau să stăvilească desvoltarea sportului. Că spuneau chiaburii: „nu stă bine săteanului să se apuce de jocuri orășenești", sau „pentru sport o să lase tinerii plugul în brazdă ziua namiaza mare".

Dar muncitorii și tinerii săteni nu s'au lăsat. Cu sprijinul organizației de Partid, a celei de tineret și a Primăriei, terenul de sport a fost gata în 3 săptămâni. 20 de tovarăși dela „Zorile Roșii" au lucrat două zile la rând, alături de alți 100 de săteni localnici, și așa a fost făcut terenul.

Tare mult se mai văicăreau chiaburii la colțuri de drum: „No ni, uite ce loc fain de arătură li s'a dat pentru sportul lor. Acolo puteai scoate 60 feldere de grâu".

La primul concurs de atletism au participat 53 de băieți și 4 fete.

Aproape tot satul venise la arenă. Până și bătrânii, sprijiniți în bastoane, cu părul nins de an, s'au strâns să-și vadă feciorii și nepoții pe arena de sport.

— Măi, că tare fain îi. Ehei, pă vremea mea flăcăiandrii își pierdeau vremea prin crâșme...".

Dar Ionuț Dandea nu s'a mulțumit cu ceace reușise să realizeze în sat. A organizat întreceri între tinerii săteni din Valea lui Bărbat și alte comune cum ar fi Getica, Câmpuri și Mestecăniș. Aproape că nu era Duminică în care sătenii sportivi din Valea lui Bărbat să nu primească oaspeți sau să nu plece ei pe alte meleaguri. Apoi, încet încet, au început să fie cunoscute și alte sporturi nu numai atletismul. Așa, de pildă, cei din Valea lui Bărbat s'au apucat să joace și handball și volei, iar în sala Căminului Cultural unde au pus câteva mese de șah, serile și în sărbători mulți erau acei care veneau să joace câte o partidă.

N'au trecut decât patru luni dela prima manifestație sportivă din comuna Valea lui Bărbat și, iată, că tinerii săteni au reușit să pună bazele unui club polisportiv, pe care l-au numit „Libertatea", club la care sunt membri peste 100 de săteni. Și exemplul celor din Valea lui Bărbat a fost imitat și de alții, nu după multă vreme țăranii din Mestecăniș construindu-și și ei un club. Cât despre echipamente, o bună parte le-au făcut sătencele la clacă, restul l-au cumpărat, s'au l-au primit ca ajutor dela județeana OSP, și dela muncitorii metalurgiști care n'au pregetat nici de astădată să le vină în ajutor.

Ionuț Dandea privea cu mândrie la flăcăii din sat care au îndrăgit sportul. Tare mult se bucura de bucuria lor fiind mulțumit că a reușit să aducă și în alte sate lumina sportului. Partidul i-a dat tăria și încrederea. Iar el a muncit cu sârg pentru a pune în practică ceeace a învățat...

La Valea lui Bărbat sportul a intrat în viața tinerilor săteni...

(după o scrisoare a corespondentului Stelian Minta-Mediaș)